

країн: Ірландії, Франції, Нідерландів, Бельгії, Німеччини, скандинавських країн, а також зі США, Канади, Австралії, Нової Зеландії, Південної Африки. В останні роки частка позаєвропейських країн, особливо США, у в'їзному туризмі виросла. Новим є і приїзд у країну щорічно значної кількості японських туристів.

За своїми цілями туризм різноманітний. У Великобританії багато чудових пам'яток історії й архітектури, що належать до різних епох (стародавнього світу, Середньовіччя, Нового й Новітнього часів), і пам'ятних історичних місць. Багато музеїв: художніх, історичних, літературних, пов'язаних із життям великих письменників (Шекспіра, Діккенса, Стівенсона, Кіплінга, Теккерея, Вальтера Скотта, Байрона й ін.), учених (Ньютона, Фарадея, Карла Маркса), державних і військових діячів (Черчилля, Нельсона й ін.). Усе це створює великі можливості для пізнавального туризму.

Великобританія – країна з розвинутою економікою, і в ній знаходяться найбільші світові фінансові і торгові центри (Лондон, Ліверпуль, Глазго), відомі наукові центри (Лондон, Оксфорд, Кембридж, Единбург) – звідси велике значення ділового і конгресового туризму. Приїжджають туристи на спортивні матчі, особливо футбольні, які часто відбуваються у Великобританії.

Отже, з проведених досліджень можна зробити висновок, що на сьогодні Великобританія є однією з найбільш розвинених країн, що користується попитом у туристів з усього світу, маючи розвинений туристичний потенціал на високому рівні.

1. Р.М. Моторин Міжнародна економічна статистика [Текст]: Підручник / Р.М. Моторин. – Київ: КНЕУ, 2004.—324с. 2. UK Economy /Economy Watch [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.economywatch.com/world_economy/united_kingdom 3. Travel and tourism (Economic Impact 2012) World [Електронний ресурс] – Режим доступу:http://www.wttc.org/site_media/downloads/world2012.pdf 4. Н.П Крачило Географія туризма [Текст]:Навчальний підручник / Н.П Крачило – Москва: К.: Вища шк.,2010. — 427с.

Мороз І.-М.Р.

студ. групи СЕ-31

Науковий керівник – асист. Л. Я. Ванькович

ОЦІНЮВАННЯ ІМІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ

Міграцією називають переміщення населення, пов'язані із зміною місця проживання. Розрізняють внутрішні та зовнішні (міжнародні) міграції. Зовнішні міграції здійснюються між державами. Відповідно, імміграція населення – в'їзд, а еміграція – виїзд населення однієї країни в іншу на тимчасове або постійне проживання, що розглядається по відношенню до країни, куди в'їжджають чи звідки виїжджають мігранти. За рахунок зовнішньої міграції (еміграції та імміграції) відбувається

механічний приріст населення країни.

Міжнародна міграція існує в різних формах: трудової, сімейної, туристичної тощо. Основна роль належить трудовій міграції.

Міграцію можуть викликати різноманітні причини, які поділяють на дві групи: економічні та неекономічні [1].

За даними таблиці 1 видно, що найбільша кількість іноземних громадян, які в'їхали в Україну за аналізований період – 25449078 осіб (2008 р.), з них 65224 особи приїхало заради навчання, 11987 ос. – працевлаштування, 27842 – для постійного проживання на території України та 25344025 мали інші причини для поїздки в Україну; найменша – 20798342 особи (2009 р.), у 2010 та 2011 рр. кількість приїжджих знов почала зростати.

Таблиця 1

Динаміка в'їзду іноземних громадян в Україну за 2007-2011 рр. [3]

Роки	Загальна кількість іноземців, які в'їхали в Україну	Із них – за метою поїздки:			
		навчан-ня	праце-влашту-вання	імміграція (постійне місце проживання)	інші (службові, дипломатичні, приватні, туризм тощо)
2007	23122157	49481	7814	24032	23040830
2008	25449078	65224	11987	27842	25344025
2009	20798342	103501	31812	8628	20654401
2010	21203327	67479	14760	48343	21072745
2011	21415296	59169	16143	64796	21275188

В таблиці 2 бачимо, що механічний приріст населення має додатне значення, тобто кількість населення України зростає, але він не має впливу на загальний стан кількості населення, оскільки природний приріст є негативним і дуже великим.

Таблиця 2

Динаміка приросту населення у 2007-2011 рр. [3]

Роки	Зовнішня міграція, осіб			Демографічні зміни, тис. осіб		
	число прибулих	число вибулих	механічний приріст	кількість народжених	кількість померлих	природний приріст
2007	46507	29669	16838	472,7	762,9	-290,2
2008	37281	22402	14879	510,6	754,5	-243,9
2009	32917	19470	13447	512,5	706,7	-194,2
2010	30810	14677	16133	497,7	698,2	-200,5
2011	31684	14588	17096	502,6	664,6	-162,0

Основними країнами-донорами є Російська Федерація (24198 осіб, що приїхали в Україну у 2011 році з метою навчання, працевлаштування чи постійного місця проживання з 9,02 млн. осіб, які в'їхали в Україну за 2011 рік), Республіка Молдова (17754 особи з 4,07 млн. осіб), Китай (8078 з 19057 осіб), Туреччина (7886 з 76363 осіб), Туркменістан (7570 з 14060 осіб) [3].

Наслідки міжнародної міграції є двозначними. З одного боку позитивні – нижча заробітна плата іммігрантів зменшує витрати на виробництво, тим самим знижуючи собівартість і відповідно ціну даного товару; робітники-іммігранти сприяють омолодженню структури трудових ресурсів, продуктивнішій діяльності українських працівників через створену конкуренцію, а також покривають дефіцит фахівців

рідкісних професій в Україні.

З іншого боку наплив робітників з-за кордону посилює тиск на національний ринок праці; оскільки в Україну зазвичай їдуть низько кваліфіковані чи некваліфіковані особи, то це призводить до зниження загального рівня кваліфікації та заробітної плати в країні, що негативно позначається на економічному становищі українських працівників; може зрости злочинність і соціальна напруженість у суспільстві через міжнародні конфлікти; а також Україна втрачає валюту, яку іммігранти вивозять як власні заощадження [2].

1. Козик В.В., Панкова Л.А., Даниленко Н.Б. Міжнародні економічні відносини: Навч. Посіб. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К.: Знання-Прес, 2002. – 406 с. 2.Школа І. М., Козименко В. М., Бабінська О.В. Міжнародні економічні відносини: Підручник/ За ред. І. М. Школи. – 2-ге вид., перероб. і доповн. – Чернівці: Книги – XXI, 2007. – 544 с. 3.Державний комітет статистики – <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Ніколаєва Н.А.
студ. групи ОА-31
Науковий керівник – к.е.н., асист. М. В. Кізло

ПРОБЛЕМА ПЛИННОСТІ КАДРІВ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЇЇ ВИРІШЕННЯ

Одним із найважливіших факторів виробництва на будь-якому підприємстві є працівники. Саме тому, хороший керівник повинен вирішувати різного роду проблеми, які виникають із персоналом. Одним із показників ефективності функціонування підприємства є плинність кадрів. Плинність кадрів – це рух кадрів на підприємстві, який спричинений незадоволенням працівника елементами трудового процесу, або незадоволенням самого керівника діями працівника [3].

Загальний аналіз плинності кадрів в Україні представлений у табл. 1.

Таблиця 1

Плинність працівників на підприємствах України [1]

Показники	2010 р.	2011 р.	2012 р.
Прийнято, тис. ос.	2400	2722	3021
Вибуло, тис. ос.	3056	3019	3260

Причини плинності кадрів можуть бути різноманітними: у зв'язку із сімейно-побутовими обставинами, переїздом на інше місце проживання, неналежні умови праці, відсутність кар'єрного росту, низька заробітна плата, несприятливий мікроклімат у колективі. У такому випадку керівництву доцільно переглянути умови співпраці із своїми підлеглими.

Порушення трудової дисципліни працівниками також є важливою причиною плинності кадрів. Невиконання своїх прямих обов'язків, прогули, недбале виконання службових завдань викликають незадоволення керівництва, у результаті чого працівника звільняють.

Таким чином, плинність кадрів – один із показників, що характеризує стабільність та престижність роботи. Керівництво повинно бути